

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان
إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾

فولادوند: آن واقعه چون وقوع یابد

مکارم: هنگامی که واقعه عظیم (قیامت) برپا شود،

لَيْسَ لَوْقَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾

فولادوند: [که] در وقوع آن دروغی نیست

مکارم: هیچکس نمی‌تواند آن را انکار کند.

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ﴿٣﴾

فولادوند: پست‌کننده [و] بالا برنده است

مکارم: گروهی را پائین می‌آورد و گروهی را بالا می‌برد.

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾

فولادوند: چون زمین با تکان [سختی] لرزانده شود

مکارم: این در هنگامی است که زمین به شدت به لرزه در می‌آید.

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾

فولادوند: و کوهها [جمله] ریزه ریزه شوند

مکارم: و کوهها در هم کوبیده می‌شوند.

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ﴿٦﴾

فولادوند: و غباری پراکنده گردند

مکارم: و به صورت غبار پراکنده در می‌آید.

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾

فولادوند: و شما سه دسته شوید

مکارم: و شما به سه گروه تقسیم خواهید شد.

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾

فولادوند: یاران دست راست کدامند یاران دست راست

مکارم: نخست «اصحاب میمنه» هستند، چه اصحاب میمنه‌ای؟

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾

فولادوند: و یاران چپ کدامند یاران چپ

مکارم: گروه دیگر اصحاب شومند، چه اصحاب شومی؟

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾

فولادوند: و سبقت‌گیرندگان مقدمند

مکارم: و سومین گروه پیشگامان پیشگام!

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾

فولادوند: آنانند همان مقربان [خدا]

مکارم: آنها مقربانند

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾

فولادوند: در باغستانهای پر نعمت

مکارم: در باغهای پر نعمت بهشت جای دارند

ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

فولادوند: گروهی از پیشینیان

مکارم: گروه کثیری از امت‌های نخستین هستند

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾

فولادوند: و اندکی از متاخران

مکارم: و اندکی از امت آخرین!

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾

فولادوند: بر تخت‌هایی جواهرنشان

مکارم: آنها (مقربان) بر تخت‌هایی که صف کشیده و به هم پیوسته است قرار دارند.

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَّقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: که روبروی هم بر آنها تکیه داده‌اند

مکارم: در حالی که بر آن تکیه کرده و روبروی یکدیگرند.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾

فولادوند: بر گردشان پسرانی جاودان [به خدمت] می‌گردند

مکارم: نوجوانانی جاودانی (در شکوه و طراوت) پیوسته گرداگرد آنها می‌گردند.

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾

فولادوند: با جامها و آبریزها و پیاله[ها]یی از باده ناب روان

مکارم: با قدحها و کوزه‌ها و جامهائی از نهرهای جاری بهشتی (و شراب طهور)!

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُتْرَفُونَ ﴿١٩﴾

فولادوند: [که] نه از آن در دسر گیرند و نه بی‌خرد گردند

مکارم: اما شرابی که از آن در دسر نمی‌گیرند و نه مست می‌شوند.

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾

فولادوند: و میوه از هر چه اختیار کنند

مکارم: و میوه‌هائی از هر نوع که مایل باشند.

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾

فولادوند: و از گوشت پرنده هر چه بخواهند

مکارم: و گوشت پرنده از هر نوع که بخواهند.

وَحُورٍ عِينٍ ﴿٢٢﴾

فولادوند: و حوران چشم‌درشت

مکارم: و همسرانی از حورالعین دارند.

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾

فولادوند: مثل لؤلؤ نهای میان صدف

مکارم: همچون مروارید در صدف پنهان!

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: [اینها] پاداشی است برای آنچه می‌کردند

مکارم: اینها پاداشی است در برابر اعمالی که انجام می‌دادند.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا ﴿٢٥﴾

فولادوند: در آنجا نه بیهوده‌ای می‌شنوند و نه [سخنی] گناه‌آلود

مکارم: در آن باغهای بهشت نه لغو و بیهوده‌ای می‌شنوند نه سخنان گناه‌آلود.

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾

فولادوند: سخنی جز سلام و درود نیست

مکارم: تنها چیزی که می‌شنوند «سلام» است «سلام»!

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾

فولادوند: و یاران راست‌یاران راست کدامند

مکارم: و اصحاب یمن، چه اصحاب یمنی؟

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾

فولادوند: در [زیر] درختان کنار بی‌خار

مکارم: آنها در سایه درختان سدر بیخار قرار دارند.

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٢٩﴾

فولادوند: و درختهای موز که میوه‌اش خوشه خوشه روی هم چیده است

مکارم: و در سایه درخت طلح پربرگ به سر می‌برند (درختی است خوشترنگ و خوشبو).

وَزَيْلٍ مَّمدُودٍ ﴿٣٠﴾

فولادوند: و سایه‌ای پایدار

مکارم: و سایه کشیده و گسترده.

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾

فولادوند: و آبی ریزان

مکارم: و در کنار آبشارها.

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: و میوه‌ای فراوان

مکارم: و میوه‌های فراوانی.

لَا مَقْطُوعَةً وَلَا مَمْنُوعَةً ﴿٣٣﴾

فولادوند: نه بریده و نه ممنوع

مکارم: که هرگز قطع و ممنوع نمی‌شود.

وَفُرْشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

فولادوند: و همخوابگانی بالا بلند

مکارم: و همسرانی گرانقدر.

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ﴿٣٥﴾

فولادوند: ما آنان را پدید آورده‌ایم پدید آوردنی

مکارم: ما آنها را آفرینش نوینی بخشیدیم.

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾

فولادوند: و ایشان را دوشیزه گردانیده‌ایم

مکارم: و همه را بکر قرار داده‌ایم.

عُرَبًا أُنْتَرَابًا ﴿٣٧﴾

فولادوند: شوی دوست همسال

مکارم: همسرانی که به همسرشان عشق می‌ورزند و خوش زبان و فصیح و هم سن و سالند.

لِلْأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾

فولادوند: برای یاران راست

مکارم: اینها همه برای اصحاب یمین است.

ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

فولادوند: که گروهی از پیشینیانند

مکارم: که گروهی از امتهای نخستینند.

وَأَثَلَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: و گروهی از متاخران

مکارم: و گروهی از امتهای آخرین.

وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشَّمَالِ ﴿٤١﴾

فولادوند: و یاران چپ کدامند یاران چپ

مکارم: و اصحاب شمال چه اصحاب شمالی؟ (که نامه اعمالشان به نشانه جرمشان به دست چپ آنها داده می‌شود).

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾

فولادوند: در [میان] باد گرم و آب داغ

مکارم: آنها در میان بادهای کشیده و آب سوزان قرار دارند.

وَزَيْلٌ مِّنْ يَّحْمُومٍ ﴿٤٣﴾

فولادوند: و سایه‌ای از دود نار

مکارم: و در سایه دودهای متراکم و آتش زا!

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾

فولادوند: نه خنک و نه خوش

مکارم: سایه‌ای که نه خنک است و نه مفید.

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾

فولادوند: اینان بودند که پیش از این ناز پروردگان بودند

مکارم: آنها پیش از این در عالم دنیا مست و مغرور نعمت بودند.

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾

فولادوند: و بر گناه بزرگ پافشاری می‌کردند

مکارم: و بر گناهان بزرگ اصرار داشتند.

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَأَنبَأُكُمْ مِثْلَ مَا كُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَأَنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾

فولادوند: و می‌گفتند آیا چون مردیم و خاک و استخوان شدیم واقعا [باز] زنده می‌گردیم

مکارم: و می‌گفتند: هنگامی که ما مردیم و خاک و استخوان شدیم آیا برانگیخته خواهیم شد؟

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: یا پدران گذشته ما [نیز]

مکارم: یا نیاکان نخستین ما؟

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾

فولادوند: بگو در حقیقت اولین و آخرین

مکارم: بگو اولین و آخرین،

لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

فولادوند: قطعاً همه در موعد روزی معلوم گرد آورده شوند

مکارم: همگی در موعد روز معینی جمع می‌شوند.

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكذِبُونَ ﴿٥١﴾

فولادوند: آنگاه شما ای گمراهان دروغپرداز

مکارم: سپس شما ای گمراهان تکذیب کننده.

لَا كَلْبُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ ﴿٥٢﴾

فولادوند: قطعاً از درختی که از زقوم است خواهید خورد

مکارم: قطعاً از درخت زقوم می‌خورید

فَمَالِؤُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾

فولادوند: و از آن شکمهایتان را خواهید آکند

مکارم: و شکمها را از آن پر می‌کنید

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾

فولادوند: و روی آن از آب جوش می‌نوشید

مکارم: و روی آن از آب سوزان می‌نوشید

فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ﴿٥٥﴾

فولادوند: [مانند] نوشیدن اشتران تشنه

مکارم: و همچون شترانی که مبتلا به بیماری عطش شده‌اند از آن می‌آشامید

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: این است پذیرایی آنان در روز جزا

مکارم: این است وسیله پذیرائی از آنها در قیامت!

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾

فولادوند: ماییم که شما را آفریده‌ایم پس چرا تصدیق نمی‌کنید

مکارم: ما شما را آفریدیم، چرا که آفرینش مجدد را تصدیق نمی‌کنید؟

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾

فولادوند: آیا آنچه را [که به صورت نطفه] فرو می‌ریزید دیده‌اید

مکارم: آیا از نطفه‌ای که در رحم می‌ریزید آگاهید؟

أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾

فولادوند: آیا شما آن را خلق می‌کنید یا ما آفریننده‌ایم

مکارم: آیا شما آن را (در دوران جنینی) آفرینش پی در پی می‌دهید، یا ما آفریدگاریم؟

نَحْنُ قَادِرُونَ بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾

فولادوند: ماییم که میان شما مرگ را مقدر کرده‌ایم و بر ما سبقت نتوانید جست

مکارم: ما در میان شما مرگ را مقدر ساختیم و هرگز کسی بر ما پیشی نمی‌گیرد.

عَلَىٰ أَنْ تُبَدَّلَ أَمْثَالِكُمْ وَتُنشَأَ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

فولادوند: [و می‌توانیم] امثال شما را به جای شما قرار دهیم و شما را [به صورت] آنچه نمی‌دانید پدیدار گردانیم

مکارم: به این منظور که گروهی را بجای گروه دیگری بیاوریم و شما را در جهانی که نمی‌دانید آفرینش تازه بخشیم.

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

فولادوند: و قطعاً پدیدار شدن نخستین خود را شناختید پس چرا سر عبرت گرفتن ندارید

مکارم: شما عالم نخستین را دانستید، چگونه متذکر نمی‌شوید (که جهانی بعد از آن است).

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾

فولادوند: آیا آنچه را کشت می‌کنید ملاحظه کرده‌اید

مکارم: آیا هیچ درباره آنچه کشت می‌کنید اندیشیده‌اید؟

أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾

فولادوند: آیا شما آن را [بی یاری ما] زراعت می کنید یا ماییم که زراعت می کنیم

مکارم: آیا شما آن را می رویند، یا ما می روینیم؟

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾

فولادوند: اگر بخواهیم قطعا خاشاکش می گردانیم پس در افسوس [و تعجب] می افتید

مکارم: هرگاه بخواهیم آن را تبدیل به کاه درهم کوبیده می کنیم به گونه ای که تعجب کنید!

إِنَّا لَمَعْرُومُونَ ﴿٦٦﴾

فولادوند: [و می گویند] واقعا ما زیان زده ایم

مکارم: (به گونه ای که بگویند:) به راستی ما زیان کرده ایم.

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾

فولادوند: بلکه ما محروم شدگانیم

مکارم: بلکه ما به کلی محرومیم.

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾

فولادوند: آیا آبی را که می نوشید دیده اید

مکارم: آیا به آبی که می نوشید اندیشیده اید؟

أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾

فولادوند: آیا شما آن را از [دل] ابر سپید فرود آورده اید یا ما فرودآورنده ایم

مکارم: آیا شما آن را از ابر نازل می کنید؟ یا ما نازل می کنیم؟

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

فولادوند: اگر بخواهیم آن را تلخ می گردانیم پس چرا سپاس نمی دارید

مکارم: هرگاه بخواهیم این آب گوارا را، تلخ و شور قرار می دهیم، پس چرا شکر نمی کنید؟

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾

فولادوند: آیا آن آتشی را که برمی افروزید ملاحظه کرده اید

مکارم: آیا درباره آتشی که می افروزید فکر کرده اید؟

أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾

فولادوند: آیا شما [چوب] درخت آن را پدیدار کرده‌اید یا ما پدیدآورنده‌ایم

مکارم: آیا شما درخت آن را آفریده‌اید؟ یا ما آفریده‌ایم؟

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَمَتَاعًا لِّلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾

فولادوند: ما آن را [مایه] عبرت و [وسیله] استفاده برای بیابانگردان قرار داده‌ایم

مکارم: ما آن را وسیله یادآوری (برای همگان) و وسیله زندگی برای مسافران قرار داده‌ایم.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

فولادوند: پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی

مکارم: حال که چنین است به نام پروردگار بزرگت تسبیح کن (و او را پاک و منزّه بشمار).

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾

فولادوند: نه [چنین است که می‌پندارید] سوگند به جایگاه‌های [ویژه و فواصل معین] ستارگان

مکارم: سوگند به جایگاه ستارگان، و محل طلوع و غروب آنها.

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٍ ﴿٧٦﴾

فولادوند: اگر بدانید آن سوگندی سخت بزرگ است

مکارم: و این سوگندی است بسیار بزرگ اگر بدانید!

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾

فولادوند: که این [پیام] قطعا قرآنی است ارجمند

مکارم: که آن قرآن کریمی است

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾

فولادوند: در کتابی نهفته

مکارم: که در کتاب محفوظ جای دارد.

لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾

فولادوند: که جز پاک‌شدگان بر آن دست ندارند

مکارم: و جز پاکان نمی‌توانند آن را مس کنند.

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: وحیی است از جانب پروردگار جهانیان

مکارم: این چیزی است که از سوی پروردگار عالمیان نازل شده.

﴿۸۱﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ

فولادوند: آیا شما این سخن را سبک [و سست] می‌گیرید

مکارم: آیا این سخن را (این قرآن را با اوصافی که گفته شد) سست و کوچک می‌شمیرید؟

﴿۸۲﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ

فولادوند: و تنها نصیب خود را در تکذیب [آن] قرار می‌دهید

مکارم: و به جای شکر روزی‌هایی که به شما داده شده آن را تکذیب می‌کنید؟

﴿۸۳﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ

فولادوند: پس چرا آنگاه که [جان شما] به گلو می‌رسد

مکارم: پس چرا هنگامی که جان به گلوگاه می‌رسد (توانائی بازگرداندن آن را ندارید)؟!

﴿۸۴﴾ وَأَنْتُمْ حِينَيْدٍ تَنْظُرُونَ

فولادوند: و در آن هنگام خود نظاره‌گرید

مکارم: و شما در این حال نظاره می‌کنید (و کاری از دستتان ساخته نیست).

﴿۸۵﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

فولادوند: و ما به آن [محتضر] از شما نزدیک‌تریم ولی نمی‌بینید

مکارم: و ما به او نزدیک‌تریم از شما ولی نمی‌بینید.

﴿۸۶﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

فولادوند: پس چرا اگر شما بی‌جزا می‌مانید [و حساب و کتابی در کار نیست]

مکارم: اگر هرگز در برابر اعمالتان جزا داده نمی‌شود،

﴿۸۷﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

فولادوند: اگر راست می‌گویید [روح] را برنمی‌گردانید

مکارم: پس او را بازگردانید اگر راست می‌گوئید.

﴿۸۸﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

فولادوند: و اما اگر [او] از مقربان باشد

مکارم: اما اگر او از مقربان باشد،

فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾

فولادوند: [در] آسایش و راحت و بهشت پر نعمت [خواهد بود]

مکارم: در روح و ریحان و بهشت پرنعمت است.

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾

فولادوند: و اما اگر از یاران راست باشد

مکارم: و اما اگر از اصحاب یمین باشد،

فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

فولادوند: از یاران راست بر تو سلام باد

مکارم: به او گفته می‌شود: سلام بر تو از سوی دوستانت که از اصحاب الیمین هستند.

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾

فولادوند: و اما اگر از دروغزنان گمراه است

مکارم: اما اگر او از تکذیب کنندگان گمراه باشد،

فَنَزُلُ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾

فولادوند: پس با آبی جوشان پذیرایی خواهد شد

مکارم: با آب جوشان دوزخ از او پذیرائی می‌شود!

وَتَصْلِيَةٌ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾

فولادوند: و [فرجامش] درافتادن به جهنم است

مکارم: سپس سرنوشت او ورود در آتش جهنم است.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾

فولادوند: این است همان حقیقت راست [و] یقین

مکارم: این همان حق و یقین است.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: پس به نام پروردگار بزرگ خود تسبیح گوی
مکارم: حال که چنین است نام پروردگار بزرگت را منزه بشمار.

